

Tuần Báo Vô Vi

29 tháng 5 năm 2022

Số 605

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Diễn phát triển từ đâu?
- 2) Làm sao được bình an?
- 3) Hướng thượng để làm gì ?
- 4) Hướng thượng phải hướng làm sao?
- 5) Trung tâm sinh lực cần khôn vũ trụ nằm ở đâu?
- 6) Tiến hóa trên đường lối nào?
- 7) Nguyên khí của Trời đã làm những gì?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

Atlantic city, 08-08-2004 8: 40 AM 1) Hỏi: <i>Diễn phát triển từ đâu?</i> Đáp: Thừa diễn phát triển từ trung tâm bộ đầu. Kệ: Diễn xuất phát từ sự liên hệ Trung tâm bộ đầu thành hào quang Quy y đầu Phật rất đàng hoàng Ý tưởng Trời cao tâm rất an.	Atlantic city, 09-08-2004 5: 31 AM 2) Hỏi: <i>Làm sao được bình an?</i> Đáp: Thừa tự sửa mình và hướng thượng. Kệ: Thành tâm hướng thượng tự an hòa Trí tuệ phân minh xét phát ra Tâm đạo tỉnh đời tự xét xa Quy y đầu Phật pháp phân hòa.
Atlantic city, 10-08-2004 9 : 12 AM 3) Hỏi: <i>Hướng thượng để làm gì ?</i> Đáp: Thừa hướng thượng để nhớ đến đấng toàn năng. Kệ: Tưởng nhớ đấng toàn năng được chiếu Thành tâm học hỏi thâm sâu nhiều Quy nguyên thiên giác đạt tâm siêu Biết họ hiểu mình quy một mối.	Atlantic city, 11-08-2004 1: 31 AM 4) Hỏi: <i>Hướng thượng phải hướng làm sao?</i> Đáp: Thừa hướng thượng phải nhớ hướng thẳng trung tâm sinh lực càn khôn vũ trụ. Kệ: Dứt khoát tâm tu chung hội tiến Quy y đầu Phật tự nhiên hiền Giải mê phá chấp đạt duyên tiền Tiến hóa không ngừng tự đạt duyên.
Atlantic city, 12-08-2004 6: 58 AM 5) Hỏi: <i>Trung tâm sinh lực càn khôn vũ trụ nằm ở đâu?</i> Đáp: Thừa trung tâm sinh lực càn khôn vũ trụ liên hệ từ trung tâm bộ đầu. Kệ: Trung tâm bộ đầu liên hệ tới Hướng thượng thành tâm quy một mối Học hỏi vô cùng lớn rộng đi Trì tâm tu luyện tiến từ hồi.	Atlantic city, 13-08-2004 01: 48 AM 6) Hỏi: <i>Tiến hóa trên đường lối nào?</i> Đáp: Thừa phải tiến hoá quân bình theo nguyên khí của trời đất. Kệ: Tiến hóa quân bình theo sự thật Anh hùng chánh khí đã ban hành Hướng thanh giải trừ tự chung hành Giải tỏa phiền ưu tự hướng thanh.
Atlantic city, 14-08-2004 8: 35 AM 7) Hỏi: <i>Nguyên khí của Trời đã làm những gì?</i> Đáp: Thừa nguyên khí của Trời đã phục vụ tận tình. Kệ: Nguyên khí của Trời Đất chuyển hoài Bình tâm tiếp nhận chớ phân sai Thực hành thấy rõ gánh hai vai Luận thuyết không thành biết hỏi ai.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Mẫu Ái 19

Tiền duyên siêu diệu thậm thâm
Tự tâm tự tiến tự thâm đạt duyên
Đạo đời phân giải hai miền
Mẹ vun bồi đắp con liên kết tình.

Mắt xem thấy cảnh hư vô
Nơi nào cũng có ra vô rõ ràng
Lý đời phân xét luận bàn
Thực hành rõ pháp mở đường đến nơi.

Thực hành mới rõ cơ trời
Nếu không chẳng biết đạo đời ra sao?
Huyền thiên phân giải nhiệm mầu
Tâm con linh cảm đón đầu thiên cơ

Vô cùng chơn lý chuyển lời
Giúp người tại thế tự rời tiền thắng
Khai thông tự giải khó khăn
Chẳng còn loạn động cơ tăng cảm giao.

Montreal, ngày 17-5-1980

“*Tiền duyên siêu diệu thậm thâm*”: Chúng ta đã xa cách từ bao nhiêu cõi trời xuống thế gian mà bây giờ muốn hội ngộ lại tiền duyên thì phải đi trong sự siêu diệu thậm thâm. Muốn trở về thì phải dày công mới có cơ hội. Còn không thì làm sao chúng ta có cơ hội trở về được. Nếu không dày công thì thế nào? Bị sa mê. Còn nếu dày công thì chúng ta sẽ tiến triển trong sự thậm thâm là tự mình hiểu để tiến mà thôi.

“*Tự tâm tự tiến tự thâm đạt duyên*”: Mình phải tự tâm tự tiến mới tự thâm đạt duyên, chớ nhờ người ta thì không được. Nhờ thì họ biết chứ mình đâu có biết. Tôi đi nhờ ông chỉ tôi tiền kiếp. Nhờ là ông đó biết chớ mình đâu biết. Bây giờ tu để chi? Để mình biết cái tiền kiếp của mình. Mình biết sự sai lầm của mình. Còn nếu không chịu tự tâm làm sao biết, làm sao đạt duyên, làm sao hòa hợp với nơi này, nơi kia, nơi nọ được. Không thực hành làm sao có được?

Không ra xã hội làm sao biết người ta. Học gì thì học, học hết sách mà không ra xã hội đâu có biết ai đâu? Mà chúng ta ra xã hội, chúng ta biết mọi người rồi, chúng ta thấy quý giá cái tình thương và đạo đức. Thực hiện cái tình thương và đạo đức đối đãi giữa con người. Chúng ta quý mến tình thương và đạo đức thì càng ngày càng phát triển, càng ngày càng đông bạn bè, càng ngày càng sáng suốt thêm.

“*Đạo đời phân giải hai miền*”: Rồi đạo cũng như đời phân giải hai miền rõ rệt, không bị kẹt nữa.

“*Mẹ vun bồi đắp con liên kết tình*”: Mẹ Tình Thương vun bồi, xây đắp cho chúng ta có cơ hội để liên kết tình cảm giữa con người và con người, đối xử lẫn nhau. Càng tu thì càng rõ tiền duyên sắp đặt có trật tự từ xa xưa cho đến nay. Việc tái tâm là một kỳ công kiên trì thì mới tái ngộ. Nếu chúng ta không kiên trì không bao giờ ngộ được những chuyện gì của kiếp trước hết thấy. Nếu không kiên trì làm sao đạt tới thanh tịnh mà ngộ. Chúng ta kiên trì tu hành thì chúng ta mới đạt được sự thanh tịnh, mà đạt được thanh tịnh thì ngộ tất cả chớ có gì đâu! Nhưng mà hành trì nó đòi hỏi, vì chúng ta vun bồi sự lười biếng, sự tầm tởi, sự ô trược từ lâu, từ nhiều kiếp rồi, cứ ý lại không chịu tự tiến. Ngày nay, chúng ta ngộ pháp rồi thấy mình phải tự đi, tự hào, tự xây dựng, tự phát triển mới là đúng. Còn nếu chúng ta không chịu tự xây dựng và tự phát triển thì chúng ta là con người sống trong chậm lụt mà thôi, không phát triển nổi rồi sự suy đồi sẽ đến với chúng ta. Nếu chúng ta dựa vào thể xác mà sống thì sự suy đồi của thể xác đâu có tồn tại. Các bạn thấy rõ rồi định luật của sanh, lão, bệnh, tử, rõ rệt thì nó là chậm tiến. Nếu chúng ta dựa vào đó thì cái phần sáng suốt của chúng ta đâu có tiến triển lên được. Cho nên chúng ta phải kỳ công, phải dày công để phát triển sự sáng suốt. Một ngày kia chúng ta lìa thể xác, chúng ta mới thừa tiếp được sự sáng suốt ở bên trên để học hỏi và tiến hóa. Nếu chúng ta không chịu thực hiện thì ai thay chúng ta làm cho chúng ta được. Mỗi người đều có một phận sự. Mỗi người

đều có một cái nghiệp quả chính họ lo giải quyết cho họ chưa xong, làm sao lo cho mình.

Hỏi chứ các bạn người nào thanh tịnh rồi xem người nào mà không có tội. Cái tội lười biếng, cái tội nói láo, đủ thứ tội của chính bản thân của mình. Nếu chúng ta không chịu kiên trì tu tịnh thì làm sao thấy rõ hơn mà sửa được. Cho nên, chúng ta phải kiên trì tu tịnh rồi càng ngày càng thấy rõ hơn, rồi thực hiện bi trí dũng. Thấy rõ mới dũng, mới chịu tiến nữa, chứ còn thấy không rõ thì sợ làm sao tiến. Càng thấy rõ trí tuệ càng khai minh, càng thấy rõ tình thương càng bộc phát mới là từ bi.

“*Mắt xem thấy cảnh hư vô*”: Mắt phàm chúng ta thấy cảnh hư vô. Các bạn tu, Soi Hồn, nhắm mắt

các bạn thấy càng ngày càng nói rộng trước trán đó cũng là hư vô, nhưng mà hư vô trong thanh tịnh.

“*Nơi nào cũng có ra vô rõ ràng*”: Thấy nó không nhưng mà đi rõ ràng. Thấy có kẻ lên người xuống, kẻ qua người lại. Vì chúng ta động không thấy rõ, chứ nếu không động thì thấy rõ ràng. Vạn linh tiến triển kia mà!

“*Lý đời phân xét luận bàn*”: Chúng ta mang thể xác của đời thì dùng lý đời, khai khẩu là dùng lý đời trước rồi tâm linh từ từ phát triển mới đi tới luận bàn, mới biết động là gì, tịnh là gì?

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho Trần Thị Thu Nguyệt (vợ Sáu Khè) Hóc Môn sinh 1957 đã từ trần lúc 3 giờ sáng ngày 22-4-2022 (nhằm vào 22 tháng 3 năm Nhâm Dần), hưởng thọ 66 tuổi, được siêu thăng tịnh độ.

Xin thành thật cảm ơn quý bạn đạo.
TĐ Dũng Hành kính báo.

Thi Ca của Đức Thầy

Sunnyvale, ngày 19 tháng 10 năm 1995
NGÀY GIỖ TỔ SƯ ĐỔ THUẦN HẬU

Uống nước nhớ nguồn từ đâu đến
Tu luyện cũng nhờ tổ dựng nên
Giải tiến cuộc đời tâm tự thức
Ai minh tưởng nhớ cõi Bề Trên.

Bề Trên đã thoát đạo nền
Giúp người tiến hóa vững bền tâm tu
Tự phân trí sáng giải mù
Giải mê phá chấp trùng tu hoài hoài
Ấy là tận độ chính Ngài
Hữu hiền đã giúp lập đài Vô Vi
Chúng ta tâm thức tự ghi
Đến ngày giỗ tổ ta thì nhớ thêm
Thực hành tu luyện đêm đêm
Nhớ người tiến hóa ta thêm ý lành
Hướng về vô cực thanh thanh
Tranh Trời cao đẹp ta hành đến nơi
Cần Khôn Vũ Trụ cõi Trời
Hương tâm thành thật nhớ lời chỉ tu
Thực hành tiến hóa khỏi mù
Trí tâm thanh nhẹ an du thực hành
Tâm thời sáng tỏ vui thanh
Tổ ta đã tiến ta hành tiến lên
Cùng chung tiến tới vững bền
Bỏ đời qua đạo tạo nền an vui
Đời là tạm cảnh rên trui
Hương tâm về tổ ta vui an hòa.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA) Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I 4.08 PHẨM VARANA

73. CHUYỆN ĐÚNG VẬY CHĂNG? (Tiền Thân Saccankira)

Như vậy, họ nói thật...

...
Vua ra hiệu các người tùy tùng, và họ hỏi vua bảo họ làm gì. Vua bảo:

- Ta nghĩ rằng tên khỗ hạnh khốn nạn này muốn đến xin ta một việc gì đó. Đừng cho ta thấy tên quỷ đen tu khỗ hạnh ấy. Hãy bắt nó trói chặt tay ra đằng sau, đánh nó tại những ngã tư đường, đưa nó ra khỏi thành, chặt đầu tại pháp trường, và bêu đầu trên cây nhọn.

Họ vâng lời đi đến, trói bậc Đại Sĩ vô tội, đánh ngài tại ngã tư đường, rồi dẫn ngài đến pháp trường. Bồ Tát, trong khi bị đánh, không than khóc, không kêu mẹ, kêu cha, không bị dao động, chỉ nói lên bài kệ này:

*Như vậy, họ nói thật,
Những người hiểu đời này:
Cứu vớt khúc gỗ trôi
Tốt hơn một số người.*

Như vậy, tại những chỗ bị đánh, Bồ Tát nói lên bài kệ này. Nghe vậy, những người có trí ở đấy bèn nói:

- Nay vị xuất gia, đối với vua của chúng ta, Hiền giả đã làm công đức gì?

Bồ Tát kể lại câu chuyện ấy và nói:

- Như vậy, vì cứu vớt người này ra khỏi dòng nước lớn, tôi đã làm khỗ tôi thôi! Nhớ lại vì tôi

không nghe lời các bậc hiền trí thời xưa, tôi mới nói như các ông vừa nghe.

Khi họ nghe xong, các vị Sát-đế-ly, Bà-la-môn v.v.... trú ở thành đều phần nộ nói:

- Nhà vua phản bạn này đối với vị đầy công đức như vậy, lại không biết đến ơn của người đã cho mình mạng sống. Làm sao chúng ta có được lợi ích gì từ vua ấy? Hãy bắt lấy nó!

Trong cơn phần nộ, họ xông tới vua từ nhiều ngã, với cung, kiếm, đá, gậy... họ giết vua đang cười trên lưng voi, nắm lấy chân vua kéo đi và quăng xác xuống hố. Rồi họ làm lễ quán đảnh Bồ Tát, và đặt Bồ Tát lên vương vị. Bồ Tát trị nước rất đúng pháp.

Rồi một hôm, muốn thử thách con rắn, Bồ Tát cùng với đám tùy tùng lớn đi đến chỗ ở của rắn và kêu:

- Rắn ơi.

Con rắn bò tới, đánh lễ vua và thưa:

- Thưa ngài, đây là tài sản của ngài... Hãy lấy nó đi.

Vua bảo các đại thần cất số tiền vàng bốn trăm triệu, rồi đi đến chỗ ở của con chuột và gọi:

- Chuột ơi.

Nó bò ra, đánh lễ vua rồi đưa tài sản ba trăm triệu. Vua bảo các đại thần cất giữ số vàng, rồi đi đến chỗ ở của con vẹt và gọi:

- Vẹt ơi.

Con vẹt đến, đánh lễ chân vua, và thưa:

- Thừa ngài, tôi có phải đem gạo đến không?

Vua nói:

- Khi nào cần lúa gạo, ngươi hãy mang đến. Nay chúng ta hãy đi.

Đem theo ba sinh vật với bảy trăm triệu tiền vàng, vua đi vào thành, ngự lên trên lầu cao trong cung điện sang trọng, cho cất giữ và phòng hộ tài sản. Rồi ngài truyền làm một ống bằng vàng để con rắn ở, một hang bằng pha lê cho con chuột, và một lồng bằng vàng cho con vẹt.

Hằng ngày, theo lệnh của vua, đồ ăn được dọn cho ba con vật trong bát đĩa bằng vàng, bắp rang ngọt cho con vẹt và con rắn, còn gạo thơm cho con chuột. Vua thường làm các công đức như bố thí và nhiều thiện sự khác. Như vậy, vua và các con vật này sống hòa hợp hoan hỉ với

nhau cho đến trọn đời rồi chúng đi theo nghiệp của chúng.

Bậc Đạo Sư nói:

- Nay các Tỳ kheo, không phải chỉ nay Đề-bà-đạt-đa mới âm mưu sát hại Ta. Thuở trước, kẻ ấy cũng đã làm như vậy rồi.

Sau khi kể câu chuyện quá khứ, bậc Đạo Sư kết hợp hai câu chuyện và nhận diện Tiền thân:

- Thời ấy, nhà vua ác độc là Đề-bà-đạt-đa, con rắn là Xá-lợi-phất, con chuột là Mục-kiền-liên, con vẹt là Ananda, còn vị vua được vương quốc và trị vì đúng pháp là Ta vậy.

(còn tiếp)

